

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Septi[m]a e[st] ob[ser]ua[n]da [de]uot[i]o[n]is assiduitas

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

uit. Circa mediā hō noctē tota illa palea igne succēdit: r martin⁹ exercitatus dñi exi re cētaret h̄ neq̄ret ab igne capif. Rediēs hō ad solitū orōnis p̄fugū r cruc⁹ faciēs ligulū i mediō ignis itact⁹ p̄māsit. Do nachū igif exercitātū p̄currūt r martinū quē tam p̄fup̄tū putabat d̄ mediō flāmaxille/ suz educūt. Ita cū b. martin⁹ molestia fe/ bñū affligeret r iā virib⁹ corpis destituere tur r rogaret a discipul⁹ vr i lecto suo vbi i cetero cū d̄ cubabat stramētū aliqd̄ po nere: rridit. Nō decz filij ch̄zianū nisi i cū nerez cūctio mori. Ego si vob̄ aliō exēplū p̄buero: ipse peccant. Lūg sup̄in⁹ sp̄ lace/ ter r a p̄b̄ris rogaret vt saltē corp⁹ sculuz mutatiōe later⁹ releuaret. Sinite me (iq̄) frēs sinire celū pot⁹? r̄p̄icere q̄ fr̄ayr sp̄s dir̄igat ad dñm. Satagite itaq̄ p̄ virib⁹ carne exēplo martin⁹ macerare: q̄ d̄ Ro. viij. Si fm̄ carne vixeritis morietini.

Septia pfectio virtuosa
p̄f̄ quā deo placuit ē obfuaāa duotiōis assiduitas Judith. viij. r ix. Hūclū r mā lueroz sp̄s tibi placuit d̄p̄carto. B̄tūs mar tin⁹ sp̄ aut orōni aut lectōi insitēdat. In ter legēdū aūreiter operādū nūq̄ aim ab orōne laxabat. Quā r d̄ ip̄o carat. Oculis ac manib⁹ i celū sp̄ intētus inuictū ob ora tōe sp̄m nō flaxabat. Imitemur igif mar tinū in orōis assiduitate r mētis duotiōe vt dō placere mereamur. Ber. Nōo pui/ pēdar orōne suā qm̄ ip̄e ad quē oram⁹ nō p̄uipēdit eā. Hec ille. Et Lu. xij. N̄ vr ce lest⁹ dabit sp̄m bonū petētib⁹ se. Sic ita/ q̄ dicitū ē d̄ virtuosa pfectiōe b̄ri marti p̄f̄ quā martie placuit dō: r eccl̄iaz illustrauit sue mire scitaz exēplo. Quā de eo dicere possum⁹ qd̄ scribit Eccl̄. i. qm̄ sol refulgēs sic ille effulfit in tēplo dī. Hec ibi.

Tertia ē excellētia glōse manifesta tōis. Et hec ē manifesta euidentia q̄ nob̄ p̄stat b̄m̄ mar. dō martie pla/ euisse: q̄ vicz dñs tā glōse manifesta uit pfectōz p̄m̄. Sc̄ritatis b̄ri martini: r euz m̄l̄iplr̄ honorificauit ac uenerādū nob̄ oñ dit. Juxta p̄missuz saluatoris. Jo. xij. Si q̄s mibi m̄strauerit honorificabit eū p̄f̄ me⁹ q̄ ē in cel⁹. Honorificauit itaq̄ dñs b̄m̄ martinū manifestādo glōse collataz libi gr̄amz p̄uozaz eius pfectōz r q̄ p̄rus

atq̄ placēs dō fuerit. Et h̄ p̄cipue per se/ ptim̄ testimonia.

- P**rimū ē testimoniū dīne p̄mēdatōis.
- S**c̄dm̄ ē mirabil̄ apparitiōis.
- T**ertiuū ē sp̄ealis uisitatiōis.
- Q**uartū ē miracloze coruscatiōis.
- Q**uintū ē glōfice clarificatiōis.
- S**extū ē angelice modulatiōis.
- S**eptimū ē admirāde intumulatiōis.

Primū igif ē testimoniū
dīne cōmēdatōis: q̄ vicz ip̄e dñs sibi ap̄ parēs induit p̄te illa chlamydis quā b̄rūs martinus paup̄i pederat corā angel⁹ eū cō mēdauit dices. Martinus ad huc cathed̄ cum in⁹ hac me veste p̄cepit. Quā b. Am̄ b̄d̄i⁹ d̄ scō martino sic ait. B̄tūs marti/ nus ita p̄fectus inuētus ē vr ch̄m̄ tēx̄t̄ in paup̄e: r veste quā egen⁹ accēperat mū di dñm̄ induisset. Q̄ felix largitas quā dī uinitas opaf. Q̄ clamydis glōsa diuiffo q̄ militē p̄cepit r regē. Q̄ inestimabile dō nū qd̄ vestire meruit deitate. Digne autē dñe p̄fessōis tue p̄mia p̄tulisti. Digne ei arriano p̄ subiacuit feritas. Digne amore martyri p̄secutoris tormēta non timuit. Quid erit. p̄ oblatiōe integri corpis rece ptur⁹ q̄ p̄ quātitate vestis exigue vestire deū meruit r uiderē. Hec ille.

Sc̄dm̄ est testimoniū mi/
rabilis apparitiōis. Nā sic legit in dial. se ueriz galli cū in qdā festiuitate martinus ad eccl̄iaz p̄rexisset missaz celebratur⁹ r si cut sup̄dictū ē tunica p̄pria se exuto pau/ perē quēdā uisitit⁹ r archidiacon⁹ mo/ neret eū vt ad solētia peragēda p̄cederet: ille d̄ se loq̄ns se ire n̄ posse rridit dōec pau p̄ veste accipiat. Archidiacon⁹ hō n̄ intel/ ligēs q̄ cū extrinsecus capa reclus esset ip̄m̄ nudū int̄n̄ nō uidebat: pauperē nō adesse causaf. At ille mibi (inq̄t uelz) dese/ raf r paup̄ nō deicit uelz. Cōpulsus ille ad soz vadit r uilē tunicā r curtā q̄ pe nula. i. pene nllā d̄r afferēs añ pedes mar tini iratus p̄cepit. Quā ille secrete induit: cui⁹ manice vsq̄ ad cubitū: r lōgītudo vs q̄ ad genu p̄debat. Et sic missaz cele/ briatur⁹ p̄cessit. Dū āt missaz celebraret: gl̄ ob⁹ igne⁹ sup̄ caput eius apparuit r a mltis ibidē uis⁹ fuit. Jo p̄par aplis d̄r. p̄ p̄f̄ descēsus sp̄s̄s̄cti sup̄ eū i spe ignis. In